

Mugu gera meira fyri børnini og tey gomlu

— og ikki reypa av, at fyri børnum eru Føroyar besta pláss í heiminum

Soleiðis sigur nývalda tjóðveldiskvinnan á tingi, Karin Kjølbro í samrøðu við Sosialin. Karin Kjølbro starvast sum sosialráðgevari í Havn og er vald á ting í Suðurstreymoyar valdømi

— Eg fegnist sjálvsagt yvir, at kvinnur fyri fyrstu ferð í Føroya søgu eru valdar beinleiðis á ting, sigur Karin Kjølbro.

Hon heldur somuleiðis, at tað er gott, at hin tingkvinnan er úr javnaðarflokkinum.

— Eg tosi fyri meg sjálva, tá eg sigi, at mær dámar væl, at hin tingkvinnan er úr javnaðarflokkinum. Tann samfelagsliga hugsanin hjá hesum flokki samsvarar væl við mína, hóast tað at javnaðarflokkurin ikki er nakar loysingarflokkur. Tað eru tó mong mál, ið vit kunnu samarbeiða um, sum ikki snúgvá seg um loysingarpolitikk, heldur Karin Kjølbro fyri.

nakað fyri tey — ongantið ov skjótt.

At viðurskiftini hjá børnunum t.d. manga staðni í Havn eru út av lagi vánalig, sæst á talinum á málum, ið Barnaverdin tekur sær av.

— Vit mugu fáa dagstovnar, fleiri spælipláss og mugu hugsa um trygdina í ferðsluni, skulu vit gera nakað veruligt fyri børnini, sigur Karin Kjølbro.

Hon sigur víðari, at tosið um dagstovnar lætt kann misskiljast, tí tað eru tey, sum halda hetta vera heilt óneyðugt, og ofta eru tað fólk, sum ikki hava sett seg nóg væl inn í viðurskiftini.

Karin Kjølbro: — Korini hjá nógvum børnum alt ov vánalig

Barnaár

Karin sigur víðari, at fleiri týðandi samfelagsspurningar hava ligið alt ov leingi á láni. Tað er skeiðt, at vit føroyingar reypa okkum av, at børnini í Føroyum eru best fyri í øllum heiminum.

— Hetta er ikki rætt, tí vituligt er tað, at tann stóra fólkaflytingin til stórplássini, kanska serliga Havnina, hevur fært víð sær, at umstøðurnar hjá børnunum eru versnaðar.

Karin visur her á, at nakað serligt eigur at nakað gjørt fyri børnini í Føroyum í samband við, at tað er Alheims barnaár í 1979. — Vit mugu frá politikari síðu gera meira fyri at bæta um støðuna hjá børnum okkara. Ikki kann sigast, at nóg varð gjørt fyri kvinnurnar í Alheims kvinnaárinum í 1975, leggur Karin Kjølbro afturat.

Ikki bert tosa — eisini gera nakað

Nývalda tjóðveldiskvinnan sigur víðari, at tað er sjálvsagt neyðugt, at vit tosa um viðurskiftini hjá børnum og øðrum samfelagsborgarum, men tað hevur eisini so avgerandi týðning, at vit gera

Vánalig íbúðarviðurskipti

Tað eru tey sera vánaligu íbúðarviðurskiftini serliga í Havn, sum skapa tørv á dagstovnum. Tað er ikki altíð ein spurningur, um bæði foreldrin arbeiða úti. Nógva staðni er tað so, at í sosialt illa støddum heimum, hevur móðurin als einki yvirskot at taka sær av børnum sínum. Fyri hesi børn hevði tað komið væl við, um tey kundu verið á einum dagstovni nakrar timar um dagin. Eisini kann uppvøkstur hjá einum barni í einum sosialt illa stødd-

um heimi geva barninum mein seinni. Eitt nú tá tað fer í skúla: at tað har kann gerast eftirbátur.

Karin Kjølbro dylir tó ikki yvir, at t.d. almennir barnagarðar í mangar mátar verða misbrúktir. Eitt nú hoyra vit nóg um, at tað eru mammur við góðari útbúgving, sum fáa børn síni í barnagarðarnar framum onnur. Tað er kanska tí, at tær hava yvirskot av kreftum at ringja aftur og aftur og biðja um pláss og harafturat kann talan eisini vera

um, at tær duga betur at málbera seg.

— Hetta er ein vánalig loysn, tí øll skulu hava sama rætt til at fáa børnini í barnagarð, heldur Karin fyri.

Tey gomlu mugu hjálpast

Hitt málið, sum Karin heldur hevur alstóran týðning at fáa loyst, eru umstøðurnar hjá teimum gomlu í Føroyum. Hesar umstøður eru alt ov vánaligar, kanska serliga í Havn og í Norðoyggjum. Tað er ein óhugnalig sannroynd, at tey gomlu í dag verða troðkaði saman í barakkini við J. C. Svabosgøtu. Í Klaksvík eru viðurskiftini hjá teimum gomlu so vánalig, at starvsfólkið á sjúkrahúsum hevur høtt við at fara í kravgongu móti býráðnum.

— Men sigur Karin víðari, nú skal tað ikki skiljast so, at kvinnupolitikkur bert snýr seg um barnagarðar og spælipláss. Hetta eru spurningar, sum hava skund at loysa, áðrenn viðurskiftini gerast uppáftur verri. Men Karin vónar annars, at tær báðar nývaldu

kvinnurnar á tingi, kunnu koma í samband við kvinnufelagini í landinum, so hesi feløg kunnu vísa á, hvørji mál eiga at takast til viðgerðar á tingi.

Veit ikki um kvinnur hava valt seg

Uppá fyrispurning um tað serliga eru kvinnur, sum hava valt seg, sigur Karin Kjølbro, at tað hevur hon onga meting um. Tað vóru eisini fleiri mans, sum søgdu seg fara at velja hana. Annars sigur hon, at hon ikki hevur nýtt tann hátt, ið mangir menn brúka uppundir val, at skava atkveður undir seg.

— Eg hevði ikki havt áhuga at komi á Føroya lögting, um tað varð við at neyðtaka veljararnar, sigur Karin Kjølbro.

Suðurstreymoy vann yvir afturhaldinum

Um valið annars sigur Karin Kjølbro, at hetta fyri landið sum heild var eitt afturhaldsval. Tó kann sigast um Suðurstreymoy, at her megnaðu afturhaldskreftirnar ikki at vinna. Báðar nývaldu kvinnurnar vórðu valdar í hesum valdømi.

Karin heldur, at hetta hevur samband við, at fólk í Suðurstreymoy hevur størri meðvit. Hon heldur tað vera lögð, at ein kvinna sum Helena Samuelsen, ið varð uppstillað í Eysturoynni fyri fólkaflokkinn, ikki varð vald. Helena Samuelsen hevur sum formaður í felagnum Javna gjort eitt avgerandi stórt arbeiði. Aðrar kvinnur kring landið fingi ikki ov stóra undirtøku. Um Suðurstreymoyar valdømi er eisini at siga, at her varð ein kvinna, Ingrid Sondum, nr. trý á listanum eftir Karin Kjølbro.

Ikki bangin

— Eg eri ikki bangin fyri at fara í Føroya lögting. Eg meini, at eg kann gera eitt gott arbeiði, eins væl sum teir menn, ið eru valdir, sigur Karin Kjølbro at enda. Hon leggur aftrat, at eingin kvinna eigur at óttast fyri at stilla seg upp og fara á tingið.

trý á gøtuni

Hvussi dæmði tær valúrslitið?

Markus Kølum, skrivstovumaður:

— Ein hevði helst roknað við hesum úrslitinum, sum kom. Tað er eisini rættiliga vanligt, at samgonguflokkarnir ganga aftur. Viðvíkjandi sjálvum úrslitinum eri eg hvørki glaður ella keddur.

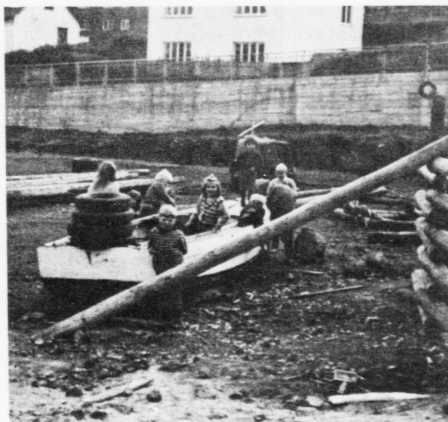
Hans Samuelsen, selumaður:

— Samgongan hevði eina litla afturgongd, og tað er ikki nakað óvanligt. Sjálvur kann eg ikki siga, at eg eri vónbrotin yvir úrslitinum.

Oliver Næss, leiðari:

— Úrslitið dæmði mær væl. Vit vita av royndum, at samgonguflokkar altíð hava eina afturgongd. Farandi landsstýri hevur gjort eitt gott arbeiði tey seinastu fyra árin, og tí er tað mín vón, at hesir triggir flokkarnir halda fram enn eitt valskeið.

Ikki øll børn hava tað eins gott